

מידת סופרלות בערבי חגים של אחד מגדולי הפוסקים ז"ע

השליה הגיע בפקודו של יום הביפורים שנה אחת בליל כל נדרי הגיע מאן אהו לשאל את מרן הגה"ק רבי משה אריה פריינד ז"ע אודות אשתו היולדת אם היא חייבת לצום. לאחר שעיין רבינו בדבר, אמר שאינו מוצא לה היתר לאכול. למחרת ביום הקדוש, הגיע לבית השואל שליח מיוחד מרבינו, לדרוש בשלום היולדת ובריאותה, ולראות אם אין התענית אין מסכן אותה... החליף את ההדסים עם העלים הקטנים פעם בפרוס חג הסוכות ובואו לפני רבינו הדסים מהודרים ביותר, אלא שעליהם היו קטנים מאוד, ורבינו קנה על מנת לצאת בהם מצות החג. אך בערב סוכות אמר רבינו כי נמלך הוא לא להשתמש בהם מאחר שבלכות טריפה נפסק לגבי אבר מסיים בהמה, שאם הוא גדול כעלה של הדס טריפה, ואם פחות מזה כשרה, ומעתה בלקחו למצוה הדס שעליו קטנים, ייאלץ להטריף אבר זה כשיהא בגודל עלים אלו, מה שיהיה יכול להחזיר אם יקח הדס שעליו גדולים.

הגאב"ד רבי משה אריה ז"ע

חשבתי כי הכשר נצרך לחג...
מנהג רבינו בערב סוכות היה להתמלל בהשכמה, ואז פנה לעבודת הקודש של סינון הסוכה, ואחר כך ישב לסעוד פת שחרית. לאחר הצות הקפיד שלא לסעוד, וכדי המבואר בשולחן ערוך, שנה אחת בעת עמוד על הסולם והסכך בידו, הגיעה אשה אחת שאירע ספק בכשרות מליחתם. השאיר רבינו את עבודת הסינון באמצע, ירד מהסולם, ופנה לבית, לקח ספר "דרכי תשובה", והחל לעיין בו, ואם יש מקום להכשיר, יהיה זה שאלה חמוריה, ורבינו עיין וקרא אם ניתן להחזיר משום הפסד מרובה וצורך יום טוב. תוך כך התאחר השעה מאוד, ושעת הצות קרבה ובאה, ורבינו עוד לא טעם כלום, ולאחר הצות לא יסעד עוד, אך הוא לא שעה למאומה, והמשיך בחיפוש אחר היתר, שלא להשאיר משאש בישראל ללא בשר בחג. לבסוף ענתה האשה ואמרה כי יש לה אפשרות להשיג עופות אחרים לכבוד החג, ואז ארוז פני רבינו, ואמר: "חשבתי שחשב נצרך לחג, אך עתה שיש לך בשר לכבוד יום טוב, נעיין בשאלה לאחר מיכן..."

ובהזכירנו את אותו גאון וקדוש אשר גדולי ישראל חרזו לקראתו, לא נוכל שלא לציון את אשר אמר רבות: "אין שום דבר בעולם אשר יש לו כח להבטיח ישועה, מלבד דבר אחד, והוא: אשה שמחליפה מפה נכרית למטפחת דוקא" (והגם שהיה פועל ישועות, ונכונותו עוד מלפני שטרות שנים לא שבור ריקם אך להבטיח נחוצות אמר רק בתנאי ה"ל" לפנינו שני עובדות מני רבות על נשים שקבלו ישועה בזכות הבטחות, (סופרו ע"ג) אחד מזקני הת"ח בירושלים שזכה להתחנף בצילתו: פעם בקשוהו על אשה מאמרקה שחלתה ה"י במחלה קשה והתחננו לפניו שיפיע עבור אותה אשה ישועה, (היתה אשה צנועה וחסודה) רבנו אמר: "רק אם הבטיח לשנות מפאה היתר בצניעות אמיתית עם מטפחת דייקא מבטיח אני שתושוע" הללו התעששו: רבי! הרי באמריקה הדבר קשה, וניסו להפציר וכו' אך רבנו עמד על דבריו. משראתה אשה כי מצבה חמור הגיע בעצמה לארץ הקודש והתחננה כי רבנו יפעל לרפואתה, גם ללא ביעור הפאה, יאילו רבנו משיב לרעותה: "תחלפי ותתראאי" אותה אשה בראותה עד היכן מגיעים הדברים הסכימה החלפי למטפחת ופלאי פלאים תרפאה ממחלתה הקשה וראו כמה חמור וחשוב בשמים כיוסי הראש במטפחת דייקא ולא בפאה נכרית. עם זאת לא יהודי אף דבר היות ועברו שנים רבות ולא נפקד בבנים. הרב יושב בקטור: "אם תחלפי אשתך הפאה ותלך במטפחת דייקא תושע עוד השנה", ואכן כך הורבנות ישראל! אנו בעיצומם של הימים הנוראים. קנו לכם פרקליט והגנה בעוה"ז ובעוה"ב!

מפה לא יוכלו להכנס (המשך מעמ' קודם על השבר הגדול בהלך הגה"ק הרב מונס ז"ע) אביו הגה"ק רבי יעקב מונס ז"ע! היה מגדולי המקובלים ואיש אלוקים קדוש. עד כי מספרים כי בזמן שבאו הלוגיונים לעשות שמות ביהודים. הגיע רבי יעקב לתחת שכונת בית ישראל ליד הגדול, ואמר: עד כאן. ומפה לא יוכלו להכנס. וכך אכן היה. והפלא כי לאחר המלחמה הגיעו מאותם פורעים לבדוק מה היה פה שנעצרו. ולא הבינו מאומה... מדוע הנך עיצב...?

פעם ישב סנדק לבן אחד מתלמידיו, בשם ר' ארז הי"ו. והלה קרא לו "אברהם" ע"ש הרב. למחרת באמצע השיעור עת היו שקועים בלימוד התוספות. חכך הלה בדתו מדוע לא קרא לבנו יצחק. לפתע הרים רבי אברהם ראשו ואמר: חכם ארז, מדוע הנך עצוב, רצית לקרוא לבנך יצחק, הרי ארז בגימטריא יצחק, וזה לא טוב שיהיה שמו כשמן... ערך סוכות תהיה חתן

אברך חשוב סיפר לנו על חברו אשר התקשה במציאת זיווג. ורבנו מברכו: עד סוכות תהיה חתן, ואכן כך היה. אברך נוסף מספר לנו כי אמר לו: תוך שלושה חודשים אתה חתן, וכך היה... מה רצונך מבני אברהם?

היה יהודי מסוים אשר הציק לרבנו וציערו, באחד הימים הגיע הלה עם קבוצת אנשים וביקש את סליחתו. באומרו: אביך המקובל האלוקי רבי יעקב מונס ז"ע? בא אלי בחלום ואמר: מה אתה רוצה מבני אברהם. וכמוכן רבנו מחל לו על אתר. אבד חסד מן הארץ

יש רבות להאריך על אותו צדיק אשר נסתלק מעמנו בחטף. (ועוד חזון למועד א"ח) אמנם הוא בוודאי נהנה הוא מזיו השכינה בגן עדן העליון. אך אותנו עוב לאנחות. ה' ינחם את משפחתו הנכבדה אשר עמדו לימינו במסירות וזכותו הגדולה תגן בעדנו כי נזכה לכתובה והתימה טובה ולעובדה את ה' כל ימי חיינו אמן

הגאב"ד רבי משה אריה ז"ע

היה יהודי מסוים אשר הציק לרבנו וציערו, באחד הימים הגיע הלה עם קבוצת אנשים וביקש את סליחתו. באומרו: אביך המקובל האלוקי רבי יעקב מונס ז"ע? בא אלי בחלום ואמר: מה אתה רוצה מבני אברהם. וכמוכן רבנו מחל לו על אתר. אבד חסד מן הארץ

יש רבות להאריך על אותו צדיק אשר נסתלק מעמנו בחטף. (ועוד חזון למועד א"ח) אמנם הוא בוודאי נהנה הוא מזיו השכינה בגן עדן העליון. אך אותנו עוב לאנחות. ה' ינחם את משפחתו הנכבדה אשר עמדו לימינו במסירות וזכותו הגדולה תגן בעדנו כי נזכה לכתובה והתימה טובה ולעובדה את ה' כל ימי חיינו אמן

מעלת אמירת התהילים ג"צ תשי"ב אשר נשא בחג הסוכות הגה"ק רבי מרדכי שרעבי ז"ע

צאן קדושים - בהבל מיכם העולם קיים! ועל זה נביא משל, משל למלך אדיר, היה לו בן חביב, שנפל למשכב, הביא לו הרופאים וכל הרפואות ולא הועילו, אח"כ הרופאים כולם פה אחד אמרו אין עוד מה לעשות אבל נשאר לנו דבר אחד - הוא הדבר הזה שצילת את הבן הזה, הוא תהילים - שתקטנים האלה לומדים תמיד - תהילים - ומי לימוד אותו ויביא משענת ותרופה? ועליו לתרופה - הילדים לימדו אותו! זה הרופאים אמרו לו הסכמתנו, לא נשאר לנו שום תרופה רק התרופה הזאת, תהילים, ומי לימוד אותו הילדים, למה? מפני שהם הבל שאין בו חטא וע"כ כך הילד התרפא כן זהו המלך זה הקב"ה, הבן הזה החולה זה ישראל שבגלות, ואין לנו שום תרופה כי אם עסק התורה ולימוד התהילים - שהילדים האלה בכל שבת קודש הבל שאין בו חטא - כל שעה בשבת היא חשובה כמו שנה, ולכן הילדים האלה שקוראים ולומדים התהילים בשבת הם מעוררים את הישועה על עם ישראל החולה בגלות, ואז יקום ויצא מאפלה לאורה. וע"ז זכות לימוד התהילים שהיא הרפואה והתרופה האחרונה של עם ישראל שלומדים אותו בשבת קודש ויוצא מפה קדוש - מפי ילדים שאין בהם זהו הבל שאין בו חטא, זה - התרופה יכולה להגן על עם ישראל כולו בכל מקום שהם. ע"כ כן יכולים להתרפאות מהגלות המחלה הארוכה הזאת שסובלים אליה שנים בגלות ולא מצאנו שום תרופה אלא עסק התורה ולימוד התהילים ביום שהוא תרופה אחרונה שילדים בש"ק יאמרוהו - ובפרט התעוררות התהילים שיום שבת קודש ע"ז צאן קדושים האלה הבל שאין בו חטא יכול להביא כל עם ישראל ולפתוח את כל השערים וסגור עליהם בגלות. כל השערים האלה נפתחים והפתח לעם ישראל שערי ארץ ישראל, שערי אורה, שערי בית המקדש, וע"כ כן נזכה לבנין בית מקדשנו ותפארתנו ויעלה בראשם זכרוננו בימים האלה ימי החסידים שמתעוררים בחג הסוכות - הוא חג החסידים, אין לנו חג שיש בו התעוררות והשפעת החסידים הגדולים כמו חג הסוכות, כמה וכמה מיני חסידים לפני שהינה בראש השנה והיה דינים קשים אח"כ נתקדשנו ביום הכיפורים המתקיים הדינים קת, בא חג הסוכות התעוררו החסידים האלה אורות גדולים מאוד ע"כ כן נתקנו כל הדינים. וזכותו זה נזכה לגאולה השלימה במהרה בימינו. תחזה משיח צדיקנו ויחזק ארמונו על מכונו ב"ב אמן.

הדבר היותר חשוב בעולם העליון הוא לגמור כל התהילים בשבת (גדולה מרדכי)

עוד יבוא זמן שתסרטו שערות ראשכם, ותשפכו כהחל דמעה, על שלא שמעתם בקולי

לעסוק בספר התהילים - דברי חיזוק מהגה"ק הרבי מטאהש שליט"א

כי רק על ידי כח התפילה אפשר להינצל מכל היצר. ובכלל זה הוא גם ענין אמירת תהילים, שזה גם כן בכלל כח התפילה, שעל ידי מזמורים הקדושים הללו, מתקשר האדם אליו יתברך בקשר אמיץ וחזק, ועל ידי זה הוא ניצל מכוחות הרע השולטים בעולם. ובעוה"ש"ת נהוג אצלנו לומר כל ספר תהילים בידו ביום שבת ודש, ויזוע מה שאמרו צדיקים בשם אליהו הנביא זכור לטוב, גדול התקין הנעשה על ידי זה (ע"י לקמן פר' דברים), וישנם כאלו שאינם רוצים לקיים זאת בלב שלם וברצון טוב, ואינם מבינים למה הנני מרעיש על זה כל כך, מה אומר ומה אדבר, רק זאת אוכל להגיד לכל תלמידי הקיריים, בחורים, אברכים, זקנים עם נערים, כי עוד יבוא זמן שתסרטו שערות ראשכם, ותשפכו כהחל דמעה, על שלא שמעתם בקולי לעסוק בספר התהילים בכלל, וביום שבת קודש בבוקר בפרט, כי כאשר יבוא בן דוד במהרה בימינו, יקרב ביותר את אלו שהתנדבו בספר התהילים שלו" (ואנו נציין מעשה רב בדבר אמירת תהילים והנהגת לילי יום כיפור - גודל מעלת תהילים. אכתוב מעשה רב מענין תהילים מספר של"ה שכתב בשם עמק המלך שגדול כח תהילים האומרו בכל יום בכדי להחיה לבות בני אדם באמירתו בפרט בימינו הנוראים הללו. זה לשונו, בשנת ק"ב שנתים אחרי הגיונות נשאר כפר אחד סמוך לערפורט שלא לשלבו בו האויבים והיה יושב איש מסכן וחסיד לא כל כך יודע לבד פשוטי המקרא והיה זקן ונפטר בשיבה טובה ותוך שלושים יום לפטירתו בא בחלום להכסם אחד מופלג וחסיד שהיה בערפורט, ונדמה לו שהיה עומד לפניו בתכריכין וספר קטן בזרועו ואמר לו החסיד וכי אינך האיש אשר קברנו ביום פלוני פה? אמר לו כן דברת אני הוא. אמר לו ומה הספר הזה אשר לך, אמר לו ספר תהילים, ובאתי להזהירך שתהיה את בני הישוב ההוא שהיה ידד בו שיבירו עצמם מן העיר וימלטו את נפשם כי כלתה אליהם הרעה וימלטו אל הקהילות, כי כל עוד שהיית חי שהשלמתי וגמרת ספר תהילים בכל שבוע כמה שנים בזכות זה האריכתי בשלוה ונצולו עד הנה ומעתה אין מי שיגן עליהם. והיה בבוקר ותפסע רוח החסיד ושלח שליח מיוחד לשם בכתבו והזהירם. והנה מקצתם היראים דברי החסיד נמלטו ונצולו ומקצתם שנתיאשו מן הפורענות ונשארו שם ולא השיגו דברי החסיד עד שפגעה בהם יד ה' ומדת דינו. ומחיים ההוא ששמע אבי מורי הקדוש זו הדבר הזה לא היה נמנע לומר ספר תהילים בכל שבוע על פי ז' הלמיק. על כן אל תרפה יד ממנו כי מי שהוא רגיל ודש בו בספר תהילים הוא דוחה כל מיני פורעניות וכמה פגעים רעים מעליו ומלך בני ביתו ומלך שפחתו ומלך כלך בני דורו ומגלגל עליו ועליהם כל מיני שפע ברכות וטובות, ע"ל)

הים ראה וינס! - המושך דברי התעוררות נחוצים מהגה"ק מטאהש שליט"א אשר נשא בחג הסוכות

"וכאשר האדם זוכה להתברר על הניסיון ולהזדק עצמו במידת היסוד במסירות נפש, הקב"ה מאיר עליו אור גדול, שבכח האור הלה זוכה להרגיש את אור ה' בכל מעשיו. כמו שמצינו בקיימת ים סוף, ודכתיב (תהילים ק"ד ז') הים ראה וינס, ודרשו חז"ל (תנחומא נשא ז') מה ראה ארזו של יוסף ראה. וזו היא הנונה במה שצוה יוסף לבני ישראל (שמות ז' ז') והלליתם את עצמותי מזה אתכם, עצמותי היינו עצמותי, היינו שהורה להם שיקחו את מדתו וכוחו, שאת יעמוד להם בכל דור ודור. לכן יהי רצון שבכותב בעל האופיזיא יוסף צדיק, יזכה אל להתחזק בכל מצב שעומד ולשוב אליו יתברך, ואף מי שנשקע בשאלו תחתיות ממש רח"ל, גם הוא יזכה לשוב אליו יתברך, כי הקב"ה רחום מקבל שבים, ומשיתוק שבי ישראל ישובו אליו אף מעמקי שאול, כמו שכתוב (דברים יד') אם יהיה נחוק בקצה השמים, "קצה" מרומי למידת היסוד המכונה בשלשון קצה, כמו שכתוב בתקנתו זזה"ק (ז"ו ע"א) יסוד סימא דגומא, והוא פירוש אם יהיה נחוק ב"קצה" השמים, היינו אפילו אם נכשלת במדת היסוד רח"ל, גם שם שכתוב בקצב"ח אלו"ק"ו ומשם יקח, אף משם מעמקי התהום יקח ה' שתוכו לחזור בתשובה שלימה לפניו יתברך, ועל ידי תשובה יקבץ, היינו שיחזור ויקבץ ניצוצות הקדושה שנתפזרו על ידי חטאיו. ועל ידי זה יגלה כח משיח בו יוסף, ואחר כך משיח בן דוד כאמור, ונזכה לגאולה השלימה. ובפרט עתה כאשר אנו יושבים בצל קדושת הסוכה, שהסוכה היא בחינת בית המקדש, על כן בכח מצוה זו נזכה במהרה לבנין המקדש וירושלים, כמו שאנו מבקשים בכל יום ופרוס עלינו סוכת שלומך, "שלומך" היינו שיהא השם שלם והכסא שלם, כמו שיהיה בעת הגאולה.

ארגון דרך צדיקים רח"ב בית ישראל 40 י"ב

~מתארגנת נסיעה לציון הקדוש של הרה"ק מברסלב ז"ע ליומא דהילולא ח"י תשרי חוה"מ סוכות~

~חברה הוותיקה ומנוסה ביותר~

נסיעות לקברי צדיקים בפולין ובאוקריינא

לפרטים: 59 - 59 - 50 - 1599

שבתי עשר וקח בצינתם - הגויץ המפלא רבי אברהם חיים בריס ז"ע

עמד שתיים עשרה שעות...

שמירת עינו היתה בצורה שאין לה אח ורע, ובכל פעם שיצא מיתו היה מיצץ מעבר לדלת אם אין אשה עורבת בכל הסביבה. לא נסע באוטובוס ציבורי בגלל שמירת העינים והתקף לנסוע למקום ובזקנותו מחקים עצומים ברגל שבו יותר קל לשמור על העינים מלשבת בתוך אוטובוס א"פ שאינו מביט בה בנשיים כלל ויקר. כשהוצרך לנסוע למקום כלשהו נסע במונית, ורוב משכורתו הוציא על מונית כדי לשמור על עינו כדבעי. ביטותיו לחוץ לארץ היה מקפיד לשבת במושב שליד המחיצה כדי שלא יהיו בני אדם לפניו, כדי שלא תראה צורת אשה ממולו מרוחק. פעם אחת היה המוקם הנפס ורבינו עמד כל שתיים עשרה השעות של הטיסה ליד השירותים עד שירד מן המטוס.

בזכות נקדים הללו יצא הנאול

זורנו זה התברך מיצד אחד בהמוני חובשי בית המדרש. בחורי חמד העוסקים בתורה בקדושה וטהרה, אך מאורך בחורים לא מעטים עומדים בנסיונות לא קלים המצויים דהר פרזין זה. בהתרבות נערים אשר נלכדו בדמיון מכשירי הטמאה ושאר טיפופת, ולעיתים סתמים אחרים עוד, בכחי נאבד עצמנו יחד, אך ידוע ידעו אותם נערי חמד המוסרים נפישם לשמור עיניהם בתורה (בישוב הדעת כמובן) ובורחים מכל ריה הטא כבורה מן הכבשן. כי קוב"ח מתפאר בהם בכל העולמות, ואתם נערים אשר נפלו והושבים בעומק מרירותם כי אבהה תקוה, ידעו כי ימינו פשוטה לקבל שבים, וכבר שיתקדמו מחברים רעים ומשירי טמאה כבורה מן הרוצחים, ויקבלו ע"פ במס"ר לא לחזור לסורם, ואשרי להם הזוכים להציל נפשם בעולם הזה העולם, ישמרו ח"א כלל ישראל מכל הטא ועיון אמן.

במקום שאני בוכה ביים כיפור שם אשמח בשמחת תורה

הגה"צ רבי שלום הכהן שברון ז"ע היה מספר בערגה על הגאון רבי איצלע פטבורגר מתלמידיו של רבי ישראל מסלנט, היאך היה מיוחד בזמנו ב"שמחת תורה", ויקודיו היו עד כלות הכוחות ונאלצו להחליף את בגדיו כמה פעמים, רבי איצלע היה מתבטח בין וסחף אחריו את כל הת"ח. יחד היו הולכים בין העיר, שרים ורוקדים בכוחות על טבעיים, טועמים מתבשילי החג, גועשים בפיזוים ורוקדים לכבודה של תורה. לעת זקנותו בירושלים, היו מביאים רופא שישגיח עליו כל היום. פעם, כשרעייתו של רבי איצלע ניסתה למונעו מריקדים שלא לפי כוחותיו, אמר לה: במקום שאני בוכה בראש השנה יום כיפור, שם אשמח בשמחת תורה, לא אוותר *** אף הגה"צ ר' שלום שברון היה בשמחת התורה ללא הפוגה, וכשנכנס יין, יצאה כנגדו שמחה נדירה, ועימה סוד הויתו של ר' שלום: אהבת תורה וריקה בו בגילופין בדביקות עצומה, ושמחתו היתה מופלאה עד כי היה

אהבת ושמחת תורה ללא גבול הגה"צ שברון ז"ע

המשגיח רבי מאיר חדש מקפיד להכנס כל "שמחת תורה" לעיצומו של המעגל, להניח יד על כתפו של ר' שלום ולאצלו ללכת לצדי בימה"ל למנוחה קצרה *** לפניו עובדא מענינת מרגעיו של ר' שלום בשמחת תורה מפי ת"ח מובהק: כשר' שלום היה מעוטר בגילופין של תורה ויכלו כולם לצפות בבואה דבבואת מיעין "שמחת תורה" במחיצת גדולי בעלי המוסר הראשונים - רבי ישראל ולהמדידו. ר' שלום היה נוהג להכנס לרבי אליהו לאפיאן, לפזז ולרכך בשמחת התורה. "בהזדמנות, עקבנו אחריו לתוך חדרו של רבי אליהו, הוא וידידו רבי הירש פאלא ספועו יחד ביראה. פנימה לביתו של זקן בעלי המוסר. הביקור היה קצר: ר' שלום עמד לפני רבו והתחיל לזעוק בשקט - מה יהיה איתנו? רבי אליהו לאפיאן הביט עליו בריצנות, הקשיב לכל מילה שיצאה מפיו. ור' שלום ממשיך בהתרגשות: מה יהיה? הרי אני "חפצה של נשיות" מקודקדו ועד כפות רגלי אני ליום! אח"כ ניגנו בהתלהבות ניגון קצר, רבי אליהו כיבד אותם בלביבות ונפרד מהם בברכה מחודו של רבי אליהו לאפיאן הלכו לביתו של רבי מאיר חדש, שם האוירה היתה עליוה - ר' שלום ניגנו יום כיפור, והקהל התפרץ בשמחה צוננת שסחטה דמעות. ישב שם חתנו של רבי מאיר, שהלהיב את ר' שלום ועימו את צעירי התלמידים, שעמדו על השולחנות ועל אדני החלונות. שרו, רקדו ורכזו בשמחה נדירה ומיוחדת. אכן, מי שזוכה בכל השנה לעסוק בתורה יום יום בקביעות, יודע כי היא היא העושר האמיתי הלוקק עמו האדם לנצח, אדם כזה ידע מה היא שמחתה וערכה של תורה. (קול חוצב)

מהרוח הקודש שלו שבפעם זו לא הוצרך לומר "כל עיר בנויה על תילה" על מגדלי התאומים, שלאחר דקות כבר לא עמדו על תילם והפכו לחל בלבד.

האברך ששייע ערפם יום כיפור וכו'...
באחד השנים בעבר יו"כ בחיות ר' חיים ב"סקויער", הרגיש חילשה נוראה אחרי שצם בכל השבוע שבין ראש השנה לערב יו"כ, והוצרך לנסות חמין להשיב את נפשו. עבר לפניו אברך שהיה חשך בניים כמה שנים, קרא לו רבי חיים וביקשו שיביא לו מעט מ' חיים, האברך רוח ועשה כבקשתו. מושדתו ר' חיים ותיישבו רחץ, נמה אל האברך ואמר לו בבטחה, השנה הנך נושע בנך. וכך היה.

מודרניות בעבר הלא רחוק, ועשו שינוי מהותי וארבעתנו מאז השינוי מחזקות נשים ומשפיעות על בנות ישראל. תמיד חשבנו לפרסם על צניעות, לכתוב, לנסות אך לעשות שינוי, איך לשפר, איך לקדם את בנות ישראל הקדושות. ואתם ב"ה עשיתם זאת. ואם יש אשה המעונינת להתחזק ומחפשת חברה, תמיכה עידוד אנחנו מוכנות להיות תמיד לרשותה - 9093165 - 03. בתפילה נקדם במהרה פני הגואל כולנו יחד עם ישראל ברחמים ובשמחה.

שיחה אלעזר.
לכבוד מערכת "עקבתא דמשיחא" הי"ו, ראשית דבר הנני להודות לכם על העלון הנפלא היוצא מתח"י, והנני כותב כאן דבר נפלא ונורא שמבשרי אחזה ואשתומם ע"כ, ואמרת הלבאי הדבר לרשות הרבים להתבונן בדרך ולקחת מוסר. בדרך כלל שאני הולך ברחוב הנני משתדל שלא להרים עיני יותר מהנצרך, כדי שלא ליכשל במראות אסורים. אך שקורה לפעמים שפתאום מתעורר איהו מין שקרנות מורה להרים עיני ולהסתכל באיזה מקום אף שיאני יודע על זה ולצערי הנני רואה שם שלא צריך לראות. ותמיד היה לי הדבר מוזר איך שבדיוק אז מתגבר הסקרנות להרים העינים. ע"ש שמצאתי מש"כ בספ' שומר אמונים (מאמר הבטחון והתחזקות פ"ד) וז"ל, כמובא בשם צדיקי קדמאי שאם הולכת איזה חצופה בשוק. כי אותה שאינה הולכת בתהלכת הצניעות נקראת חצופה בזה הפרט. שמורדת בהלון בנות ישראל הצנועות, וכש"ל החצופות ממש, מלווה אותה כמה אלפים ורובות חיצונים וקליפות או זו החצופה. ואלו החיצונים המלווים מתפשטים בכל דר ויודע צדיקים ומתלשלים בני אדם המסבבים לראות בה ח"ו, אפי' אם אדם עומד ברחוק מפתח אותו אלו הקליפות המפשטין. שיגיבי עיניו ויהרהר ח"ו. לכן רואה אדם ע"פ רוב, שאם היצר מפתחו להסתכל באיזה מקום, ועברת אז איזה אשה וזה ברוב כל פתח. עכ"ל. וכל מילה שנוספה מיותרת לתבונתן הישב האפול בתורה.

לכבוד מערכת העלון הנפלא עקבתא דמשיחא שלום רב! רציתי לעורר את תשומת ליבם של הקוראים הקיפים את אשר אני רואה שנכשלים בדבדור חול בבתי נכסיות ובבתי מדרשות. וכונת הרב אליהו פאפו ז"ל בספרו המפורסם "כלא יועץ" "שכאשר אדם נכנס לבית הנכנס צריך להיות יודע ורושע ורועד אך יכנס להילכ המלך כלי מלא בושח וכלימה ולא לשוח שם שיחת חולין ח"ו מאימת השינה השרה שם יודעו שהחמירו בזה"ל על המדבר בבית הנכנס וישגור בזיון בשינתו ואין לו חלק בארץ ישראל"

עכ"ל. לכן הקוראים הקיפים מתבקשים שכל אחד יעורר את אנשי ביתו ואת התלמידים אל לדבר דברי חול בבתי נכסיות ובתי מדרשות ולהסביר להם חומרת הדבר ייסקר לה. ית. יתקלס. ליד"ץ מזה חובבים בנש"ק וכו', אודש"ט באה"ר ואה"ע. מצו"ב ש"כ 156 וכו' ומבין יוסף. ויהי' שנתבירו כח וחיל ביתר שאת ועו' להביא דבר ה' ברמה ולהרים קרן הקדושה בישראל אין פרץ וכו' ותעשו פירות יפזרו פירות טובים ומתוקים ונזכה בקרוב בגאולת עולמים מתוך רחמים וחסדים גלויים. חוק ואמצי כי עמך ה"א בכל אשר תלך מבח אבותיך חק' שיללוך המסילה. בפעולת הכהן הטובה עשו העלון וכל ליתך כח וסיוע בפמיא של מעלה וכל חזיון בקדושה לדור השפל של עקבתא דמשיחא. מקום הנחיו לכם להגדר.

נשלח לנו שוב עובדא מענינת שארע לפני כמה שנים: הדבר היה עם אשה צעירה מבית מאד טוב שהלכה עם הרבה תכשיטים על צווארה. כשנפטרה, לאחר קבורתה שם לב אחד הקברנים שארען, שהיה מלא בכסף (כנראה שיתחלת חולו לועזי...) נפל לקברה של הנפטרת. הוא נזקק ברא שתיחלו לו בעשר זאת לפנות את הקבר. המחזה הנורא שנגלה לעיניהם היה: סביב צווארה נכרך נחש ענקי בדי"ק במקום בו נהגה להתגדר! (פרטים בלש"ק 582018 - 02)

מספרת אסתר פרישיליאם בראתה בחולמים את שנתה ושאלה אותה באיזה יום עזן היא נמצאת. שנכתב ענתה "אל תשאל, בגלל הפני הקטן [חתיכת פאה קטנה] שהייתי הולכת אני סובלת! עשי משהו בשבילי" ועלמה...

אבדה ירושלים כלי חמדתו! - הגה"צ המקובל רבי חיהל פישל אייזנבאך ז"ע

ראש ישיבת המקובלים "שער השמים"

ירושלים של מעלה אבדה אוצר כלי חמדתה מפארי גדולי שעשועיה, רבם של מאות מקובלים ומשרידי דור דעה הגאון הצדיק המקובל רבי חיהל פישל אייזנבאך ז"ע, ראש ישיבת המקובלים "שער השמים". בסטירת נעקרה מאתנו דמות פלאית של אחד מיחידיו סגולה שבדור, מרביץ תורה נערץ בחכמת הנסתר - הוא עצמו ידע את כל כתבי האר"י וסידור הנש"ש בעל פה. היה מגדולי המכונים בדור והעמיד דור של מנונים. הביחל הישיבה התקיים בראשותו מידיו, מנין של תפילה על יום קבלה וכוונות. את תורת הנסתר למד אצל חמיו הריא"ז מרגליות ז"ע אשר היה תלמיד מובהק של ראש המקובלים באר"י הגה"ק רבי שאול דוויק ז"ע תלמיד תלמידי של המקובל האלקי רבינו הרש"ש ז"ע.

רבי חיהל אייזנבאך ז"ע

ישנו על המדרגות במרוץ הרב פישל היה מספר בערגה על אותן שנים בהם נסע למירון עם הריא"ז מרגליות שם עסקו בברית הנסתר, מרן היתה אז מדבר שממה. בשנת תש"ד - סיפר הרב פישל - כשהייתי מאורס, נסעתי אתו למירון שבוע לפני ל"ג בעומר, והיינו שם שנינו בלבד. חוץ משנינו לא היה אחד נוסף במירון. היה לו חדר גדול בחצר למטה. כיום החדר לא קיים כי המעבר נמצא בשטח הזה. ישנו אתו בחדר. ואם תשאל על אלו מיטות ישנו - מן הקיר יצאו מדרגות, ועל המדרגות האלו שכבנו לישון...

נעשה לי קר בעצמות... קמנו בחצות לערוך 'תיקון חצות' ואז הלדקנו נרות. היינו שם שנינו לבד במירון. זה היה ליל ראש חודש. בראש חודש סדר 'תיקון חצות' שונה. ביום רגיל אומרים 'תיקון רחל', אך ב"ר"ח לא אומרים תיקון רחל אלא 'תיקון לאה'. עד היום כשאני נזכר ב'תיקון לאה' שהוא אמר אז ובאיזה אופן, באיזו צורה, נעשה לי קר בעצמות. כוח מין 'תיקון לאה' זה היה! כל הממור, אין אמר אותה! עד היום כשר אני אומר 'תיקון לאה' אני עדיין מודעתי.

אהבת תורה - תקיש על הלוגו להעירני

מנערותו נודע בהתמדותו הגדולה והמיוחדת, כשהוא לומד שמונה עשרה שעות ביממה ומתקן עצמו מכל הבלי העולם. בצעירותו, הכירו הכל בשכונת בתי אונגארין בירושלים, אך רבי יודל כהן זצ"ל, "היועקע" - המועד, שהסתובב מדי יום לפנות בוקר ושורר את משנתו רבי יהודה בן זימא: הוי עז כנמר וקל כנשר, רץ כצבי וגבור כארי... והיה מעורר אנשים השלימים ללמוד תורה לפנות בוקר. יחיאל פישל הצעיר, שמיטתו היתה סמוכה אצל חלון קומת הקרקע, סיכם עם רבי יודל זצ"ל, שלא יתפק קמנו ליד חלון, ואם גם יקש עליו. ואכן יתפק

בשומעו את קול הנקישה היה קם מיד והולך ללמוד. מתיישב בין האברכים ומקטיב לשעורים תלמידי-חכמים למרות אשר רבם של גדולי מקובלים פעמים רבות היה מתיישב בין האברכים ומקטיב לשעורים תלמידי-חכמים שאת כל או עיקר תורתם הימנו קבלו. כך נהג לא רק לגבי ה'מעיינים' ה'מתקדמים' אלא אף אצל ה'מתחילים'. ומי רואה את ר' פישל יושב כתלמיד, ולא מצטרף לישב עמו... אך אפשר להתגאות בשיש ה' בעול?

פעם הזכיר את השל"ה שכתב, שרק מי שיש בו יראת-שמים יכול להגיע לענוה אמיתית, וממילא כמה שאדם ירא יותר ירא ה' כך יוכל להיות יותר עניו... ופעם אחרת אמר: איך יוכל אדם להתגאות, כשיש הקב"ה בעולם! יעץ להם לפזון ב'אתה גיבור' ונזשעו שנה אחת, שישה אברכים ביקשו הימנו באותה שנה שיזכו לזרע-של-קיימא לפי שהיו כמה שנים אחר נישואיהם ועודם ערויים. לכל אותם האברכים יעץ מה לכוון ב'אתה גיבור', ובירכם שיושעו. וכולם נשענו. כשסיפרו לו אמר: "מה החידוש בזה? מה זה שייך אלי? הם כיווננו, ונענו!"

הוצאתו מירדו של מלאך המוות... תפילותיו עשו מירות אך הוא נשאר בפשטות ירושלמית מדהימה. פעם אמר על מישוה עליו התפלל הברואי: הוצאתי אותו מהמים של מלאך המוות!

חששתו כי הדרשנים יבוליס להיפגע... פעם הגיע להנחת אבן פינה למקום תורה ותפילה, והכריזו שהוא יחתום את שורת המברכים, ואף הוא עצמו הכין דרשה בהגיע העת - סיור! בשבוע לביתו נשאל מדוע חזר בו מדעתו הראשונה, וענה: "הרבנים שדרשו קודם אמרו בדרשתם שאין לכאורה מקור בדברי חז"ל לענין 'הנחת אבן הפינה', ואחד ניסה לחפש בית-אמר מרבי חיים מוואלוז'ין, ואחד ממקור אחר ברמז, ואני נתקנתי דרשה שכוללת סביב הזוהר הק' בפרשת תזריע [דף נ] שהוא מקור חשוב לענין הנחת אבן הפינה. חששתי שהדרשנים האחרים יכולים להיפגע כשאומר שיש מקור כה חשוב".

הוא אחד, וכל היתר אפס אפסיים... פעם נשאל אם יש רמז מהמספר מאה לפי ש- 100 בגמטריה ס"נ"ו (הסס"א). והשיב בפשטות: "לדידי, 100 מוכיח את א"ן עוד משהו ויחידו: הוא אחד, וכל היחיד אפס אפסיים..."

מדוע לא תקנו ברבך על שמחה? פעם נשאל מדוע לא תקנו חז"ל ברכה על מצוות שמחה, והשיב: "במצוה זו לא שייך שיחה 'עובר לעשייתך'... צריך להיות תמיד בשמחה".

חובה לאהוב כל יהודי! אהבת ישראל היתה אצלו מעל ומעבר. מוכן בכל עת לשאת תפילה, או לערוך פדיון נפש עבור יהודי. אמרו עליו כי מאהבת ישראל שבו, ראע עד כמה נתעלה באהבת ה'. כי היה מורגל בפיו שיש לאהוב כל יהודי, שהרי הוא חלק אלוקי ממעל, ומי שאוהב איש ישראל, הוא בעצם אוהב את חלק אלוקי אשר בו, חבל, חבל, כי יהודי גדול לו נלקח מעמנו, ואנו אבר מתורקנים שוב ושוב מצדיקים קודמים נישא עוינו למרום כי יגאלנו כמך. בקרוב מהגלות המר הזה וישמחנו בביתא משיחנו אבן ה'.

עולמם של נסתרים - עובדי ה' מופלאים מהדור הקודם

שר ר' ישראל ג. שליט"א מוקדם חסידו גור: שנה אחת בהם הסוכות נכנס אדם בעל הדתה פנים לסוכתו של הצדיק הנסתר רבי יהודה ליואן פטילון ז"ל, והנה רק עמד בפתח, זעק לעברו הרב פטילון, צא טמא, ואל תטמא את סוכתך. הלה התעלף במקום, לאחר שהשתעורר הודה כי נכשל הלילה בחטא המור הרב הקדושה, וככה התרשם, כי דבר לא נעלם מעיני הצדיק וק"ו בשמים! ** ר' דוד זיבילד סיפר פעם: כי נסע פעם עם הצדיק הנסתר ר' יוסף וולטר ז"ל לבית הרה"צ הנסתר "מורי שוק" ז"ע המתגורר במושב ליד ראש העין בדרום הרגיש ר' דוד כי הרב מקרטע אך ר' יוסף אמר, סע. בהגיעם לבית המורה ראה ר' דוד כי פשוט נסעו ללא גלגל אשר נקרע כליה, כשיצאו מבית המורה נישא ר' דוד להחליף 'אך מה נדחם בראותו ארבעה גלגלים שלמים. מיד אמר, שמא אחד מאנשי המושב החליף לו גלגל. אולם ר' יוסף צחק ואמר: בעת הצות לילה כל אנשי המושב ישנים, ומראים ההלופו כדי שיהא נתעב... ז"ע"א.

הרב וולטר ליד סוכתו

רבה של ישיבה שנחלתו מעצמו הגה"צ רבי ברוך אל כהן צדק ז"ע

תורה ויראת שמים במסירות נפש מנופה של ארה"ק נתלת אחד ומיוחד מגדולי וצדיקי יהדות פרס ורבה של "טהור" עשרות בשנים. אשר מסר נפשו לאלוקי' וצאן מרעיתו רבי ברוך אל כהן צדק ז"ע. רוב ימי חייו התגורר במדינת 'פרס' שם הניח את צאן מרעיתו לתורה ויראה, ושמר על גחלת ישראל סבא, דרכו היה לנסוע פעמים רבות גם לערים במרחק מעירו כגון המדאן, לסנאדאז, כרמנשאה, ועוד. בערים אלו היו יהודים רבים שרצו לקיים את המצוות, אבל לא היה להם איך לעשות זאת בדיוק. והיה נוסע לשם כדי לערוך חופות, לבצע שחיטות כדי שיהיה בשר כשר לתושבים, ולבריתות מילה ול'שבעה'. וכך הרביץ תורה ויר"ש במסיו"נ.

הקהילות יעקב ז"ע, מרעיש בתפילה לשהרוזו בגלל מסיו"נ למען היהודים, נעצר על ידי השלטונות ונכלא שנים רבות מפני הלשנת מקנאים ומצוקים. ומעצרו של רבה של טורון התפרסם בישראל ובעולם ובכל קהילה הרבו להעמיר תפילות למען שחרורו של הרב כהן-צדק. מרן בעל הקהילות-יעקב ז"ע בעצמו ועוד גדולים וצדיקים היו מרעישים בתפילות לשחרורו. הביאו לי ביצה מקולקלת לשבור הצום...

רבי ברוך סיפר כי "באחד מימי הכיפורים שיעברו עליו בשחתו בבלא, הייתי לאחר שלושה ימים שלא הגיע לפי מאומה לאכול. וביום הכיפורים הכרחתי את עצמי לצום. התפללתי את תפילות היום הקדוש שזכרתי בעל-פה, ובסוף אותו יום יום האסירים הגויים באו כדי לבקש ממני ברכה. אחרי כל הברכות והשבחים שהם הרעיפו עלי, אמרתי להם: 'טוב, כעת כשהכל בסדר, אולי תתנו לי משהו לאכול אחרי הימים הארוכים האלו...'. האסירים רצו מהר לחפש משהו, כדי להביא לי לאכול ולבסוף רצו ביצה מקולקלת. היא היתה ממש מסריחה, אבל מרוב רעב וחולשה לא היה לי ברירה ואכלתי את אותה ביצה כדי להשביע את גופי".

קשר בכל רגע עם היבנות של עולם ספר בנו, הרב עמנואל, על הייסורים שאביו עבר ועל האופן של קבל אותם. "הדבר הראשון שנמצא בראשו הוא היאיון מעורר השתתות, בו היה אבא יוצא נפשו של כל רגע עם הירבנות-של-עולם. הוא כל הזמן דבר איתו, ואני שהייתי לצידי בכל השנים האחרונות, ראיתי איך הוא עבר הכל בגבורה שלא תאמן, מתוך אמונה אין-סופית שהקב"ה עושה עמו את מה שראוי ונגזר עליו. ענינים אין לי, רגלים אין לי, אבל אני עבדך!"

כשהתחילו הבעיות הבריאותיות, ואבא איבד את חוש הראיה, הוא אמר לרבינו-של-עולם, כך בפשטות: 'הקדוש-ברוך-הוא, לקחת לי את מאור העינים, ברוך ה', ברוך שמך'. לא שמעתי ממנו שיהי להלך על רגלי, וגם לא שמענו ממנו אותו דבר: 'אבא שבשמים, לקחת לי את הרגלים. ענינים אין, רגלים גם אין לי כבר, אבל אני עבדך'. מאוחר יותר הגיע תקופה קשה יותר, וגם את הודים היא לא יכול היה להזיז, וגם אז שמענו ממנו את אותו דבר: 'יבשוש', כל מה שתתן לי, אני אוהב לך'.

הרופא נדהם ואמר, הוא יודע מה יש לי... משפחתו של הרב העדיפה שלא לשתף אותו בנתונים המפורטים על המחלה שקנתה בו, אבל בסוכות היו שהוא יודע כמה מדובר. "יום אחד הלחודו אחד הרופאים, ואני סיפרנו לו שאבא עדיין אינו יודע מה בדיוק יש לו. כשהרופא בדק אותו, אמר לו אבא, כבודך-אבא: 'תעשה בדיקות לגבי הבעיה שיש לך בבטן'. הרופא, כמובן הכחיש בפניו שיש משהו, אבל לאחר-מכן משתאה כולו, הוא הגיע לבתי ואמר לי: 'אתם לא אומרים לי מה יש לי בגוף, אבל הוא יודע מה יש לי...' - התלמידים הוותיקים של אבא ובני המשפחה אשר הגיעו לבקר, ראו את האופן בו הוא משבח את בורא עולם בכל מילה שנייה שהוא מוציא מפיו, עמו ששתאים ומזילים דמעות ליד מיטתו. הוא לא יכל לראות את הדמעות שלהם ונסה לנחם. 'למה אתם בוכים? לא טוב לבנות, עבדו את ה' בשמחה. לא, אל תבכה... אשירי לו מהצפה לו בעולם העליון, וגדולה היא האבידה, ז"ע"א.

גמרי חתימה טובה

למרגל זרפנן גדולי וצדיקי הדור שליט"א - לרבותנו ומאורי דרפנו שליט"א - לכלל תומכנו ומסייעינו - לכלל הקוראים ולכלל בית ישראל -

חלת סגולה פרטי גדרה האיסור מסוגיות הגמרא ראשונים ואחרונים והפוסקים *ק"ה עצות ומאמרי הדרכה לשמירת המהשבה. *ל"ו תשובות מאת מרן הגר"ח קנייבסקי שליט"א. שלח 18 נו"ל-ת.ד. 586 ב"ב: הספר יגיע אליך

איגוד האברכים של חניכי הישיבות בארץ ישראל

לאחר בקשת רבים עלה בידנו בס"ד להוציא לאור תקליטור לצפיה "משא קודש" במעלת הצניעות בדורנו, ובו דברים חוצבים לחבות אש ממורנו ורבננו גדולי ישראל לתזמנות ניתן להשאיר הודעה בתא קולי 02- 5023418. קודם הוצאת הדיסק אמר לנו מרן הגר"ש וואזנר שליט"א: דיסק זה אינו סרט אלא כולו קודש ואין חלילה היתר לשום סרט אשר נאסרו ע"י כל גדולי הדור שליט"א.

גליון קטן זה י"ל במסירות ומופין לרבבות ברחבי ארה"ק. אנא! ראה לסייע בעדנו. כל השולח תרומה (בהודש תשרי בלבד) נשלח לביתו כאות הוקרה ברכת המזון מפוארת ביותר. מלבד המצוה הנשגבה לסייע בזיכורי הרבים הנעשה מתוך הדחק.

ר' חנינה רפאל בן שרה לזווג הגון בקרוב ר' צמח דוד בן יהודית לכל הישועות~

ברכות שמים

תחול על ראש האברכים החשובים העומדים לימנינו במסירות ובכך עוזרים לנו למשולח והפצת גליון בארה"ק הרה"ר אהר"ה שליט"א הרה"ר אבנר שטרית שליט"א הרה"ר שמואל קרויס שליט"א הרה"ר שמואל מאיר שליט"א הרה"ר אברהם ה. שישא שליט"א -בורא עולם שיתלם שברים ויזכו לגמול החימה טובה-